

சுக்தீய வைது

1876-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது

Telegrams: "CATHOLIC PRESS", JAFFNA
Phone: No. 100.

ՄԵՐԸ ՏԵՐԸ

REGISTERED AT THE CEYLON G. P. O. AS A NEWSPAPER

“கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்”

81-ಮ ಪುತ್ತಹಕಮ್

யாழ்ப்பாணம் 1956-ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 5-ாம் திங்கி வியாழக்கிழமை — பிரதிசாதம் 10

26-ம் இலக்கம்

துநுத்துவ யேள் எரியூபிலி

யாழ்ப்பாணம், சுந்தியோகுமையோர் கோவில் கட்டளைக்குராவர் அதிவன. எமில் பொமிக்கோ சுவாமியவர்களின் குருத்துவ வெள்ளியுபிலிமூ மாத மடுச் செபமாலைமாதாவின் ஆடிப்பெரி ய மகோர்ச்சவதீனமாகிய செஸ்ற 2-ஏ திகதி வந்துபோயிற்று. அன்று காலை 3 மணிக்கு வண. யுபிலிநாயகர் அவர்கள் திருவானமக்கள் கூடியிருந்தசமுகத்தில் யுபிலித்தோத்திர பாடற்பூசை நிறைவேற்றித் “தெதேயும்” எனும் தேவதோத்திரகிடம்பாடினார். அநேகர்த்திருவிருந்துப் பந்தியமர்ந்து சுவாமியவர்களின் குருத்துக்குருக்காக மன்றாட்க்கொண்டார்கள். பின்னர் அன்று பகல் முழுவதும் பலரும் குடும்பங்குமிப்பமாகவும், தனித்தனியாகவும் அவ்வரைச்சாந்தித்து யுபிலிச்சோபளங்கூறி ஆசிரிப்பற்றத் திரும்பியவள்ளனம் இருந்தார்கள். அவரது விசாரணைப் பங்கு மக்களினதும், பாடசாலைப் பின்னொளினினதும் பகிரங்க யுபிலிமூக்கொண்டாட்டம் வருகிற 10-ஏக்கட நடைபெறவிருக்கின்றது. அன்றாலை 7 மணிக்கு யுபிலிநாயகர் பெரியபாடற்பூசை நிறைவேற்றுவார். பிற்பகல் 4 மணிக்குப் பகிரங்க வரவேற்புக்கொண்டாட்டம் ஆரம்பமாக நடந்தேறும்.

தமிழ்ல்நடத்தும் பிரேரணை

களையடுத்திருக்குமாறு கவனி த் துக்கொள்ளும்படியும் பிரதமரைக்கேட்டு வேறு பிரேரணைகளும் நிறைவேற்றியுள்ளன.

முதல்நெண்மையும் உறுதிப்பூசுதலும்
நம்மேற்றிராணியான்டவர் சென்ற
24-6-56 ஞாயிற்றுக் கீழ் மை காலை
யாழிப்பாணம், பரிசுத்த ஆடைக்கல
நாயகியின் கோவிலுக்கெழுங்கருவித்
தில்வியபூசைகிறைவேற்றி 50 பிள்ளைகள்
ஞக்கு முதலங்கள் மை வழங்கி ஞர்
அதன்மேல் 100 பிள்ளைகளுக்கு உறு
திப்பூசுதல் செய்தருவினார். அன்று
மாலை 6-30 மணியளவில் அக்கோவில்
ஸீக்சேர்க்காலை அங்குத்தலவர்களால்
யாழிப்பாண நகரமண்டபத்தில்
தேவு அழைத்தல்சம்பந்தமாக நடை
முறையிலே ஒர்காடுகம் நடித்துக்
காண்பிக்கப்பட்டது. பெருங்கிரளான்
மக்கள் ஆர்வத்துடன் அதைப்பார்த்து
மகிழ்ச்சதார்கள்.

6 மாதம்—226 கோலைகள்

இவ்வருடத்திலே தைமுதல் ஆணி பிரூகவள்ள முதல்ஆறுமாதங்களிலும் இலங்கையில் 254 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. வீதிவிபத்துகளால் 170 பேர் சீவமோசம் அடைந்திருக்கின்றனர்கள். சென்றவாரா இறுதியில் மோட்டர்ராதங்களின் விபத்துகளால் ஜங்குபேர் உயிர் இழுக்கிறுக்கின்றனர். இவர்களில் இருவர் முறையே 5, 12 வயதுள்ள பெண்டிள்ளோகள். சென்றஆணி யிலே கீழ்மாகாணத்தில்மட்டும் 31 கொலைகள் கிகழுக்கிறுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சாராயவிற்பனவுக் துறை

மட்டக்களப்புப் படதினசங்க கூட
டம் இன்று சென்றசனிக்கழுமை நடந்
தேறியது. அதிலே சங்க அலுவல்கள்
அணைத்தையும் தமிழ்வேலேயே நடத்த
நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும்,
தமிழ்ப்பேசும்மக்களின் சேமாபி
விர்த்தியைபூண்டிட்டுச் சங்கஏங்கத்த
வர்கள் அணைவாரும் இவ்விஷயமாக ஒத்த
தழைக்கவேண்டுமென்றுங் கோரும்
பிரேரணைஇன்று ஏகமனதாக திறை
வேறியிருக்கிறது. மேலும் அம்பாளர
பிலும், இங்கிறியாக்கலையிலும் சம்பத்
தில் நடைபெற்ற காட்டத்தனம்,

கொள்ளை, கொலைச்சம்பவங்கள்பற்றி விசாரணை நடத்த ஒருக்முறையின் நிய மிக்கும்படியும், அம்பானை, இங்கிற யாக்கலைபோன்ற இடங்களில் மேலும் அதிகதமிழுரையும் மூஸ்லீம்களையும் குடியேற்றத்தக்க டடவதிக்கை எடுக்கும்படியும், அவ்விதம் தமிழ், சிங்கள, மூஸ்லீம்மக்கள் குடியேற்றப்படும் இடங்கள் கல்லோயாப் பள்ளத்தாக்கே வே தமிழ், சிங்கள, மூஸ்லீம்கராமங்களிலையும் பொதுத்தேர்தல், புத்த ஐயந்தி, மொழிப்பிரச்சினைக் கலவரங்கள், பவரானைத்தினங்களின் காரணமாகத் தவறங்கள் பூட்டப்பட்டமையாலே சாராயவிற்பனவு மேலும் குறையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கீழ்மாகாணத்தில் தவறங்கள் இன்னுமே திறக்கப்படவில்லையெனத் தெரியவருகிறது.

ଜ୍ୟନ୍ତିନୂପକ ନାଣ୍ୟମ୍

புத்தஜைங்கியின் ஞாபகார்த்தமா
ஓர்விசேஷ நாணயத்தை அடித்த
பாவனைக்குவிட நிதிமங்கிராரியாலும்
தீர்மானித்திருக்கிறது. இந்தநாணயம்
என்னபெறுமதியுடையதாய் இருக்கிறது.
வேண்டுமென்பது இன்னும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. இதன்மாதிரி
உருவம் அமைக்கப்பட்டதும் அது
அடிக்கப்படுமாறு மத்தியவங்கியிடத்திற்கு
ஒப்படைக்கப்படும். ஆயினும் இந்த
ஐயக்திநாணயம் அடுத்தவருட விசாரனை
தினமன்று தான் பாவனைக்குவரும்

சிங்களஆசிரியர்களின் முறையிடு

“சிங்களம் மாத்திரம்” சட்டத்தைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கல்லூரிகள், கலாசாலைகளிலே சிங்க எம்படி பித்தல் நிறுத்தப்பட்டு விட்ட மையாலே அவற்றில் படிப்பித்துவக்க சிங்கள ஆசிரியர்கள் பிழைப்பின் றியிருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலுள்ள சிங்கள ஆசிரியர்கள் சங்க கோஷ்டிலுள்ள கல்விமக்கிரியாரைச் சங்கித்து இந்தவிபரத்தைத் தெரிவித்துள்ளது. சிங்களவகுப்புகள் நிறுத்தப்பட்டமையாலே தாங்கள் விரைவில் பிழைப்பற்றுப் போகக் கூடுமென்த் தெரிவித்து, தங்கள்தொழிலை இழந்து போக வேண்டிவராதனத் தங்களுக்கு உறுதியளிக்கும்படியாகத் தொதுக்கோஷ்டி அவரைக் கேட்டுக் கொண்டது. அவர்களுக்கு வேலை ருக்குதல்வியாயிருந்தன. கொழும் பிலிருந்து விரல்தடையாளிப்புர்களும் தருவிக்கப்பட்டுக் கொலைநடந்த இடத்தில் விரல் அடையாளங்கள் எடுத்துத்திரும்பினார்கள். தற்போது இக் கொலைகள் சம்பந்தமாய் வண்ணூர் பண்ணை, மாணிப்பாய்வீதியைச் சேர்ந்த எம். ஏ. மஜீத், கொலையுண்டவரின்மருமகனுண அல்லிப்பிட்டியைச் சேர்ந்த சாவணமுத்து செல்லத்துரை, வண்ணூர்பண்ணை, பிரபங்குள ஒழுங்கையைச் சேர்ந்த கார்ச்சாரத்தியான கே. கோபால், மண்டைத்தீவு நடுக்குறங்கியைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் நடராசா எனும் நால்வரும் சங்கேதக்தின்பேரில் கைதுசெய்து, இம்மாதம் 14-ந்திக்கு வரை விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வரவுசேலவுத் திட்டம்

புதியஅரசினைவருடத்தின் வாவுசொலுத்திட்டவிவாதத்துக்கென்று பிரதிநிதிகள்சபையிலே 21 நாட்கள் ஏதுக்கூடியது, இதுவீதம் ஆட்லாக்கப்படுமெனக் கல்விமக்ஞிரியார் தெரிவிக்கலாயினர்.

நோயாளரும் சத்திரசிகிச்சையும்

கொழும்பு, அரசினர்பெரிய ஆஸ் பத்திரியிலே சத்திரசிகிச்சைக்குக் காத்திருக்கும் நோயாளர் தொகை மாதஞ்சோறும் அகிகிதத்துக்கொண் டேவருக்கிறது. தங்கள்முறை எப்போ துவருமென்று ஆயிரக்கணக்கான ஒரே காத்திருக்கின்றனர். சென்றவைகாசி மாதக்கடைசியில் அங்குளம் காத்திருந்த வஹர்கள் 3,978 பேரெனக்கண்டறியப் பட்டது. சித்திரைமாதக்கடைசியில் காத்திருந்த வஹர்கள் 3,221 பேர். இவர்களிற்கிளர் இருவாடங்களுக்குமேல் காத்திராக்க வேண்டிவருமென சொல்லப்படுகிறது.

காணிகேட்கும் அரசாங்கங்களியர்

தமிழர்களான அரசாங்கங்களியாக
கள் கமசுசெய்கைக்கென்று தற்போது
காட்டுக் காணிகள்கேட்டு வடமாக
னெத்திலும், கீழ்மாகாணத்திலுமின்ன
கச்சேரிகளுக்கு மனுப்பன்னியிருக்க
கின்றார்கள். இந்தமலுக்களை அதிகப்ப
பற்றுவேனர் கூட்டுறவுமுறையிலே கமது
தொழில் நடத்தக்காதக் கொல் வெப்பம் வெட்டு
இடத்தில் திட்டங்கள்

ஸூசப்பலியின் மகத்துவம்

(சி. எஸ். நாயகம், ஸ்ரேஷன்மாஸ்றர், கெம்பாஸ் - மலாயா)

ஆகாயமண்டலத்தை அலங்கரிக் கின்ற சூரிய, சந்திர, நட்சத்திரங்களி வெல்லாம் சூரியனைப்போன்று தலை சிறந்த ஓர்சோதிச்சுடர் வேறொன்றும் இல்லைன்னாம். சூரியோதயங்கண டதும் இயற்கைஅன்னை புன்முறவுல் பூத்து இன்பம்பூரிக்கின்றார்கள். சீவராசி கள் அனைத்தும் துபிலொழின்து ஆளங்தங்காள்ளங்கின்றன. மக்கள் சூரிய முகங்களை மகிழ்வுற்றுத் தாங்கள் தேடவேண்டிய—தங்களுக்குத்தே தலையான உலகசம்பத்துகள் முதலாம் சகலகாரியங்களையும் தேடிக்கொள்வதி வே கருத்தாய்வுமைக் கின்றார்கள்— கண்டடைகின்றார்கள். சூரியன் அஸ்த மித்ததும் இராக்காலம்வருகீன் றது. அதைக்கண்டதே தங்கள் இல்லங்களை அடைந்து, மாந்தர் அயர்ந்து வித்திரை செய்கிறார்கள்.

இவ்வாறே கத்தோலிக்க திருச் சபைன்னும் வானம் ண்டல் த்தை அலுக்கரிக்கின்ற தெய்வவழிபாடுகள், தேவதூராதனைகளுடைய நூல்களாம் திவ்விய பூசைப்பலிக்குநிகரான தலைசிறந்த தேவதூராதனை வேறில்லை என்ன வாம். இது நம்முடையதூத்தும், சரீத்துக்கு வேண்டிய சகலதேவவரப்பிரசாரதங்களையும் மழைமாரியாகப் பொழியவல்லது. அங்கும்பொழிவதிலே திவ்வியபூசைப்பலிக்கு இயல்பாய்—உரிமையாய் இருப்பதுபோன்றவல்லபம் வேறந்தத் தெய்வவழிபாடுக்கும், தேவதீரவியறுதுமானத்துக்கும் கிடையாது. அதனால்இது திருச்சபையிலே கீறின்துநாதரின் திருத்திரத்தினால் நிர்ப்பாய்ச்சப்பட்டு, ஞானப்பூ, காபி, கணிகளாலங்கிறது தேங்கும் ஞானலங்காரமிக்க ஓர்சிங்காபுக்கோலை போல் சிறந்த காட்சியளிக்கின்றது. நம்மில் ஒவ்வொருவருடைய இரட்சணியமும் இந்தத் திவ்வியபூசைப்பலியிலேயே தங்கியிருக்கின்றது.

சிலுவைப்பலிக்கும், சூசைப் பலிக்கும் என்னளுமே வேற்றுமைக்கையாது. இவற்றிலுள்ள ஒரே யொரு அறப்பித்தியாசம் யாதெனில், சிலுவைப்பலி இரத்தம்சிங்கியபலி. சூசைப் பலி இரத்தமிக்கந்தாதபலி. நமதுதீவு வியிரட்சகர் மாணிடஇரட்சனியத் துக்காகக் கல்வாரிமலையிலே சிலுவையில் தொங்கிக் கடைசித்தனிபரியங்கத் தமது விலைமதியாத இரத்தமெல்லாம் பிரத்தியட்சமாகக் கூடிக்கு லுவைப்பலி யைத் தாமேசிறைவேற்றிப் பரமபிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். தீவியழூசையிலும் அவர்தாமே சிலுவைப்பலியை இரத்தம்சிங்கந்தாதவகையில் தின மும்புதுப்பித்துத் தமதுபரமபிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார். அவரையூதர்கள் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லாதிருந்தால், அவர்தாமாக இச்சிலுவைப்பலி யை திறைவேற்றியிருக்க முடியாது. ஆகவே, சிலுவைப்பலியையினிறைவேற்ற அவருக்கு யூதர்கள் ஓர்துணைக்க்கருவி போல் இருந்தார்கள். அதேபோல், அவர் நமதுஆலயங்களிலே பலிபோடுகளில் சூசைப்பலியைத் தின மும்பிறைவேற்ற அவருக்குக் குருவானவர் ஓர்துணைக்கருவியாகப் பிரத்தின்மேல் நிற்கின்றார். எனவே, யூதரின்உதவி யின்றிக் கீறில்துநாதர் எவ்விதம் தமது சிலுவைப்பலியை திறைவேற்றியிருக்க முடியாதோ அதேபோல் குருவான வரின்உதவியின்றி அவர் சிலுவைப்பலியைப் சூசைப்பலிமூலம் நமதுபலி

பிடங்களில் நிறைவேற்றமுடியாது. அன்றியும் தில்வியழுசை வேலோயில் துணைக்கருவியாகசிற்கும் குருவான வர் கீற்றில்துநாதர்தாமேயன்றி உண்மையில் குருவானவரல்ல. நடுப்புசை வேலோயில்—எழுங்கேற்றநேரத்தில்குருவானவர் சுற்பிரசாரத்துப்பத்தையும், பானபாத்திரத்தையும் எடுத்து அவற்றின்மீதுகுனிந்து, “இதுஎன்சரீம்”—“இதுஎன் இரத்தம்” என்று தேவவகீகரவார்த்தத்தை உச்சரிக்கிறாரோ யன்றி “இதுகிறீல்துநாதரின்சரீம்”—“இது கீற்றில்துநாதரின் இரத்தம்” என்று உச்சரிப்பதில்லை. இதிலிருந்து பூசைப்பலியை நிறைவேற்றுகிறவர் கீற்றில்துநாதர்தானு, அன்றேறல்குருவானவர்தானு என்றான்மையை நாம்திப்பொழுது தெள்ளாத்தெளிவாம் அநிஞ்சுதெகாள்ளலாம்.

இருநாள் அர்ச்சன் றிக்கப்பர் ழசைகானும்போது, கீல்துநாதர்தாமே ழசைநிறைவேற்றவும், தீவ்வியநற் கருணை கொடுக்கவும் கண்ணரக்கண டார்என்பதற்கு அவரின்சரித்திரமே சாட்சிபகர்க்கின்றது. அதனால்நாம் எவ்வளவுகிரத்தையாகவும், பயபக்தியாகவும், ழசைகாணவேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதை கீல்துநானில், கீல்துநாதர்தாமே தமதிகுருவின்கூயால் நமதுபாவங்களுக்காகப் ழசைப்பவியைத் தமதுபரம பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார்என்பதைதான். ஆதலால், ழசை சவேளையிலும், பிரசங்கநேரத்திலும் தொனிக்கும் குரர்ச்சப்தம், தெய்வக்குரலைநீயேயன்றி மனிதகுரலொலியல்ல.

நிற்க, இன்று சிலவேளைகளில் நாம் கெறிவில்துநாதரின் திருப்பாடுகளையும், சிலுவைமரணத்தையும்பற்றி நினைப்பதென்ன? ஆசிப்பதென்ன? ஐயோ! அந்தப்பரிசுத்தகல்வாரிமலீக்காட்சிநமதுகாலத்தில்—நமதுநாட்டில்—நமதுகண்முன்பாகநடைபெறக்கானும்பாகக்கூடியத்தைப்பெற்றேமானால் குடியபத்தோடு அள்ளுப்பட்டுப்போய் எல்லோரும் காண்த்தவரேமேன் ஸபதான். நல்லது, அவ்வாரூபியின் அப்பொழுது கல்வாரிமலீயில் நிகழ்ந்த அந்தக்கிழவைப்பலிக்காட்சிக்கும்,இப்பொழுது நம்முடையதேவாலயங்களில்—பலம் பிடங்களில் நிகழும் பூசைப்பலிக்காட்சிக்கும் என்னத்தனையும் வித்தியாக மில்லைங்பதை மேலேகண்டோமல்லவே

வா? இம்முறையில் நாம்வசக்கும்கிரமம் பலன்தீர்நாடு. நமதுதேவாலூபா ஜெருசலேமநகரம். நமதுபவி பிடப்கலவாரிமிலை, நாப்னண்ணி ஆசைப்பட்டதுபோல் தேவன் இந்தனமுங்களை நம்மெல்லோர்க்கும் தயார்ச்சைய்து தாதிருக்கிறார். இப்படியெல்லாம் ஆசைப்பட்டோமே; தேவ அும் இவ்வி, ஒழுங்கையெல்லாம் வசதிபண்ணித் தாதிருக்கிறாரே; அங்ஙனமாக, நம்மின் எத்தனைபேர் அவ்விதம்குடும்பத்தோன்றுண்டுபோய்த் தங்கள் கோவிலினடக்கும் தில்வியழுசைஆராதனைக்குச் சமுகமனிக்கிறார்கள்? எத்தனை பேவின்சாக்குப்போக்குச்சொல்லித் தடவிக்கழித்துவிடுகிறார்கள்! இவர்கள் பூசைகாணபதினால் தாங்கள் அடையகூடிய இகபராந்மைகளைச் சரிவராகணுணர்வார்களாகில், ஞாயிறுகடன்திருநாள் பூசைமாத்திரமல்லதுர்ச். இசிதோரைப்போல் நாட்டுப்பொ

Digitized by Noalam Foundation
noalam.org Laavanaham.org

பாவ சங்கீர்த்தனம்

— சுவாமி ஜே. ம. ஞானதிக்கம் —

பாவத்தைச் சொல்வதே, வெளியிடவதே பாவசங்கிர்த்தனம். ஒவ்வொரு வனும் தான் செய்த பாவங்களை வெளிடவேண்டும். பாவம் சர்வாசவராஜுகு குத் துரோகம். மன்னிக்கவேண்டிய வர் அவர். நாட்டின் தலைவன் குற்றவாளிக்குத்தீர்வையிட நிதிபதிக்கு அத்காரம் கொடுத்திருப்பதுபோல் கடவுள்கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு — திரு

சபையின் குருமாருக்குப் பாவத்தை
மன்னிக்க அதிகாரம் தந்திருக்கிறார்
சுவிசேஷம்கூறும் கார்வம்கொண்ட ப
சேயனைப்போலாவது, நாட்டுப்புறத்து
பழங்காலக் கி மு வியைப்போலாவது
“நான் விரதம் காக்கிறேன், கா ஜி
மாலூச்செபம் செய்கிறேன்” என் உ
புண்ணிய சங்கீர்த்தனம் செய்யாவ
போன பாவசங்கீர்த்தனத்திலிருந்து
இதுவரைகிணவினாலோ, வாக்கினாலோ
செயலினாலோ புரிந்த சகலசாவாவ
பாவங்களையும், ஒவ்வொரு சாவாவ
பாவத்தின் எண்ணிக்கையையும், பாவ,
தின் எண்ணிக்கையையோ, இன்தனை
யோ, வகையையோ அதிகப்படுத்த
கூடிய சந்தர்ப்பங்களையும் நேர்க்கை
யோடு தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவு
சொல்லவேண்டும்.

“நிக்கள் யாருடையபாவங்களை மனிப்பிரக்களோ அவாக ஞடைய பாவகள் மனிக்கப்படும். யார் பாவங்களை மனிக்கமாட்டார்களோ அவர்கள் பாவங்கள் மனிக்கப்படமாட்டான்று யேசுநாதர் சொன்னார் அல்லவா? மனிப்படையப் பாவத்தை சொன்னால் போதாது. அதற்கா மனதில்கள்திப்படவேண்டும். கொண்டு கொடையாய், கிருபைக்கிருபையாய் என்மேல் பொழிந்து, என்மேல் வைத் துன்பினால் அகோபாடுபட்டி, என்காக உயிரைக்கொடுத்த திவ்வியமே வக்குத் துரோகம்செய்து விட்டேன் என்று மனம்கொந்து, இனிமேல் ஒரு பாவத்தையும் செய்யமாட்டேனென். கெட்டியானபிரதிக்கினை செய்யவேண்டும். பாவத்திற்கு ஏதுவான கீட்டிச் சமயத்தை — அவசியமில்லாதசமயதான் மனம்வைத்தால் விட்டுவிட கூடியசமத்தை விட்டொழிக்க மனமிலாதவனுக்குக் குருவானவர் பாவம் நிப்ப உளிக்குழடியமா? இந்தகல்லை

மன்னைதழுப்புப் பிரயாசப்படவேலும். அதுவரை பாவமன்னிப்பு அளிவாகாது. மெய்யான மன்றதாபழும், பிரதிகணியும் இருந்தால் இந்தஉலகில் திருச்சபை மன்னிக்கழுதியாத பாவம்தூறும் இல்லை. வேசிக்கும், குடிகாராது

அர்ச். இசிதீகார் மரணப்படுக்கவலை
நாட்டிழைகானத் தவறியவரல்
இழைகண்டபின்தான் தமது கமவே
யைத் தொடக்க வயலுக்குப்போவா
ஞர்நாள் இவரின்உடனுள்ளியர் இவர்
பொருமைகொண்டு இவர் வய
வேலைக்கு அதிகம்பிந்தவிருவதைப்பற்ற
வயலின்எசமானுக்கு முறையிட்டன
அப்பொழுது அதன்மெய்பொய்க்கை
அறிக்குதொள்ள எசமான் வயலுக்கு
சென்று பார்த்தபொழுது இசிதோடு
குப்பதீல் இரண்டுசம்மனசுகள் கட
பைடித்து நெருநெரெனத் தன
வயலைமுகிறதைக்கண்டு திகைத்தா

கும், கொலைகாரனுக்கும், பிறப்பேரைக் கெடுத்து அலையும் நாசகாரிக்கும், வெள் ளாயடித்த கல்லறைகளுக்குக்காணே யேசுநாதர் பாவசங்கிர்தன ததைற்பட உத்திவிட்டுப்போனர். “இவ்வளவு பெரியபாவத்தைக் குருவானவரிடம் எல்லிதம் சொல்லுவேன்?” என்று மயங்குகிறவர்களுக்குப் பாவசங்கிர்தனம் என்ன வென்று தெரியாதுபோலும்.

ஒருபத்தியுள்ள மனைவி தன் கணவர் ணைப் பாவசங்கீர்த்தனாஞ்செய்யத் தூண் டிக்கொண் டிருந்தாள். கடைசியில் அவன் பிடிவாதமாய் என்னினப்போன் ற ஒருமனிதனிடம்போய்ப் பாவத்தைச் சொல்லமாட்டேன் என்றான்.

“நானும்தான் மனி தனிடத்தில்
பாவத்தைச் சொல்ல்மாட்டேன்” என்றுள்ள மனைவி.

“இதென்ன வேடிக்கை! நிதான் வாரங்கோறும் பாவசக்ரீத்தனம்செய்துவருகிறேயே.”

“நின்கள் தான் நாள்தோறும் தெவி போனில் இரகசியம் சொல்லுகிறீர்களே. தெவிபோனேடு பேசுகிறீர்களோ அப்பாலுள்ள ஆலோடு பேசுகிறீர்களோ?”

“ அப்பாவுள்ள ஆலோட்டான் பேசு
கிறேன்.”

“நானும் மனிதனுக்கு என் பாவத்தைச் சொல்வதில்லை. குருவானவர் யாருடையபிரதிநிதியாக இருக்கிறோ அந்த யே சு விடந்தான சொல்லுகிறேன்” என்றால், கண வ னுக்குப் புத்தி தெளிவடைந்தது. யேசுவோடு சேர்ந்து குருவானவர் நமக்குப் பாவமன்னிப்பு அளிக்கிறார். எவனுவது ஒருவன் வெட்கத்தினாலோ, பயத்தினாலோ எல்லாக்காவானபாவங்களையும் வெளியிட்டு ஒருசாவானபாவத்தைமாத்தியம் வேண்டுமென்று ஒளித்துவைப்பானேயாகில், குருவானவர் அவனுக்கு மன்னிப்பு அளிக்கலாம். ஆகிலும் அப்பாவிக்குப் பாவமன்னிப்பு இல்லை. ஏனெனில் யேசுநாதர் கொடுப்பதில்லை.

பாவிழுருவன் பாவம் ஒன்றையும்
சொல்லாமல் மன்னதாபழுயற்கி செய்
தால் அவனுக்குக் குருவானவர் பாவ
மன்னிப்புக் கொடுத்தால் என்ன? நீதூ
மன்றத்தில் குற்றவாளிகளைவரிசையாம்
அதிருத்திவைக்க, யாதொரு விசாரணை
யுமின்றி நீதிபதி கணமூடித்தனமாய்
“உனக்கு ஈராண்டுகூடுங்காவல், உனக்
குப் பத்துநாள் சாதாரண சிறைவாசம்
உனக்கு விடுதலை, உனக்கு மரணதனை
டணை, உனக்குத் தீவாநகர சிட்டை”
எனில் ஊரே சிரிக்காதா? அதில் நீதூ
இருக்குமா? ஊருப், உலகமும்கிடும்
துமா? பாவத்தை மன்னியாதிருக்க
வும் குருவானவருக்குமேசுநாதர் அங்கு
காரம் அளித்திருக்கிறார். பாவங்களைச்
கேட்டறியாமல் எவனுக்கு மன்னிப்
பளிப்பது? எவனுக்கு மன்னியாதிருக்க
பது? என்ற குருவானவருக்கு எப்ப
படித்தெரியவரும்? ஏத்தகைய அபா
தம் விதிக்கழுதியும்? பாவியை எந்த
புத்திமதியினால் திருத்தமுடியும்
பாவத்தைமன்னிக்கும் அதிகாரத்தை
சம்மனசக்ஞருக்கு அளியாமல் பாவ
மனி தசபாவமல்ஸவரும், பாவிக்கு
இரங்கக்கூடியவருமான மனிதருக்கு
இந்த அதிசயவல்லமையையும், அதிக
ரத்தையும் அளித்திருக்கிறார். சர்வே
சுரனுடையஞானம் இதில் விளங்குகிற
கண்டோ!

(ଶାଟର୍ମ)

இஞ்சுசியாரின் நூற்றுண்டுவிழா

தங்கள்சபையை அடியிட்டவரான அர்ச். லெரயலா இஞ்ஞாசியார் பரமபதம் அடைந்து 400 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாவதன் ஞாபகார்த்தமாக யே சு ச பை யைச் சேர்ந்த அவரின் ஞானப்புதல்வர்கள் நிகழும் ஆடிமாதத்திலே இஞ்ஞாசியார் ஆண்டைக் கொண்டாடத்தொடங்குவார்கள். இன்று 44 மாகாணங்களிலே பிரிக்கப்பெற்று, 32,000 யேசுசபையார் உலகமுழுவதிலும்பரந்து தொண்டாற்றிவருகின்றனர். தங்களைப் பாப்பரசர் எங்கெங்கு அனுப்புகிறாரோ, அங்கங்கெல்லாம் போகத் தக்கதாய் அவர்கள் விசேஷவார்த்தைப்பாடுன்றுலே அவருக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிசயிக்கத்தகுந்ததங்கள் வேதபோதக முறைகள்காரணமாக ஆங்காங்கு ஏற்பட்ட பயப்பாடும், பகையுங்காரணமாக யேசுசபையாரில் அநேகர் துன்புறுத்தப்பட்டும், நாடுகடத்தப்பட்டும், வேதசாட்சிகளாகக் கொலைசெய்யப்பட்டும், தங்கள் சபையேஇல்லாது அவ்வளவாக ஒழிக்கப்பட்டுமிருக்கின்றனர். அதனால், திருச்சபையி ஹள்ள மற்றெந்தச்சபைக்காவது இவைகளைப்போன்று ஏற்பட்டதேயில்லை. இந்தியாவிலே அப்போது அறியப்படாதிருந்த களங்களிலும், கிழக்கிந்திய தீவுகளிலும், யப்பானிலும் ஊடறுத்துச் சென்று வேதம் போதித்தமையாலே சம்பாவிலுவானவர் காலத்திற்குப்பின் மகாப்பெரிய மின்னரியாய்விளங்கிய அர்ச். பிரான்சீஸ் சவேரியாரும் யேசுசபையைச் சேர்ந்தவரே.

கருசபையில் கன்னியாஸ்தி

சமீபத்தில்நடைபெற்ற தேர்தலிலே கும்பகோண முனிசிப்பல்சபை வட்டாரங்களில்லை ருக்குமுதன்முறையாக ஓர்கன்னியாஸ் திரி தெரிவுசெய்யப் பெற்றிருக்கின்றார். இவர் கத்தோலிக்கமிஷன் ஸெர்சேர்ந்த சங். இரபயேல்தாயாரே. 56 வயதுடைய இந்தக்கன்னியாஸ்திரிக்குத் தேர்தலிலே 747 வாக்குகளும், இவருடன் போட்டியிட்ட திராவிடகமுகக்கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. குழந்தைவேலுன்பவருக்கு 239 வாக்குகளும் கிடைத்தன. சங். இரபயேல்தாயார் முப்பதுவருடங்களுக்குமேல் கும்பகோணத்திலே சமூகதொண்டும், மின்னரிய தொண்டும் ஆற்றிவங்கிருக்கின்றார். சென்றிலுவைச் சங்கத்திலும், போதகமின்னரிமாரால் நடத்தப்பட்டும் திருஇருதயநாதரின் குஷ்டரோகார் ஆஸ்பத்திரியிலும் இவர் உழைத்துவங்கிருக்கின்றார். சங்: இரபயேல்தாயார் பரீஸ்நகரில்பிறங்குவர். கும்பகோணமின் செர்ந்த அமலோற்பவமரியநாயகியின் போதகமின்னரிமார் சபையைச் சேர்ந்தவர். 1925-ம் ஆண்டு இந்தியாவங்குசேர்ந்து கடந்த 31 வருடாலமாகக் கும்பகோணத்திலேயே சஞ்சரித்து, வைத்திய

சேவையிலும், சமூகசேவையிலும்
சிறப்பாகசூடுபட்டுச் சாதி சமய
பேதமேயில்லாது, ஏன் முக்கள் கூட
கும், துண்புற்றுவாடுவோருக்கும்
ஆனாதவியெல்லாம் செய்துவந்திருக்கின்றார். அதனால் கும்பகோணமக்கள் அங்கர முனிசிபல் சபைத் தேர்தலில் ஓர்அபேட்சகராக இவரைநிறுத்தி வெற்றியீட்டிக்கொடுத்துப் பெருமகிழ்ச்சிகாட்டினின்றார்கள்.

இரும்புத்திரைக்குப் பின்னல்

கம்யூனிஸ்த தொடுங்கோன்மை
யின்கீழ் கத்தோலிக்கதிருச்சபை
அனுபவிக்கும் இடுக்கணகள்பற்றி
றிய அதிகம்விபரமான புத்தகம்
ஒன்று புதிதாகஅச்சிடப்பெற்று,
அதன்முதற்பிரதி சமீபத்திலேபரிசு
சுத்தபாப்பரசருக்குக் கொடுக்கப்
படலாயிற்று. 7 கோடியே 50 லட்சம்
கத்தோலிக்கரை இம்சித்துத்து
துன்புறுத்திக்கம்யூனிஸ்மந்தத்தி
வரும் வேதகலாபனையானது அஞ்ஞானரேமர் காலத்துக்குப்பின்
மிகமோசமானதென்று இப்புத்தக
கம்விபரித்துக்கூறுகின்றது. சர்வதேச
கத்தோலிக்க சேவாசங்கத்தால் 374 பக்கங்கள் கொண்ட
தாய் வெளியிடப்பெற்றுள்ள இந்தப்புத்தகம் இரும்புத்திரை, முங்கிற்திரைக்குப் பின்னாலுள்ள ஒவ்வொர்காட்டின் நிலைமையையும்

நூவேண்காரி லுள்ள திருவிருதுமை
குரு மாரி ன் கோவி லுக்கு சுக்கு
கொண் டு போகப்பட்டது. அத்தீவில் சுவாமியார்ஜூர்குஷ்டரோகியாக 1889-ம் ஆண்டு குருத்தோலை
ஞாயிறுக்குமுதனான் தமது 49-ம்
வயதில் மரணமடைந்தபோது
இந்தப்பேழையில்தான் அவரது
உடல் முதன் முதலாகவைத்து
அங்கே அடக்கங்கு செய்யப்பட்டது. கருதினால் வான்றேய்ஆண்டவரினதும், விசாரணை நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்த குருசிரேஷ்டர் களினதும் சமுகத்திலே மூன்றட்க்கற்மார் உடலைப்பரிசோதனை செய்தார்கள். பரிசோதனைமுடிவே ரேமாபுரியில் ஆலோசிக்கப்படுகிறவரை வெளி யிடப்படமாட்டாது.

ஆகாயமாதாவின் திருச்சூபம்

நியுயோக்நகர சர்வதேசஆகாட
விமானங்கிலையமாகிய ஜடின்வில்ட்
எனுமிடத்துக் கத்தோலிக்க சிற
ரூலயத்திலே ஆகாய நாயகியின்
18 அடிஉயரமான அலுமீனியக்
சசுபம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட
டிருக்கிறது. 600 ரூத்தலுக்குமேல்
நிறை கொண்ட இந்தச்சசுபம்
ஆகாயவிமானத்தை இயக்கும்
மூன்றுக்கைவிசிறிச் சில்லுக்குடத்த
தின்மேல் தேவதாயார் நிறகும்
பாவனையாக அமைக்கப்பட்டிருக்

நிறைவேறும். பரீஸ்மாநகரின்மத்தியில் பன்னிருவீதிகள் சந்திக்கு மிடத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அகன்ற சதுக்கத்திற்கு 'நடசத்திரச் சதுக்கம்' என்றுபெயர். இங்கு நெப்போலியன் சக்கிரவர்த்தியால் கட்டப்பெற்ற வெற்றிக்கமான் ஒன்றுண்டு. இதனடியிலே தரையில் ஒருவிளக்கு இரவும்பகலும் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையொட்டி முதல்லக்கடித்தத்தில் (1914-1918) இறந்த பிரான்சிய படைவீரர்களுள் ஒருவரின்சவும் அடக்கங்கெய்யப் பெற்றுள்ளது. அந்த யுத்தத்தில் இறந்த பிரான்சியவீரர்களைக் கணப்படுத்துவதற்காகவே இந்தவிளக்கு ஏற்றப்பட்டுள்ளது. மரச்சிலுவைச் சிறிய பாடகர்கள் இவ்விடத்தில் ஒரு இசைக்கக்சேரி நடத்துவார்கள். கச்சேரிக்குப்பிறகு அவர்கள் இருஉலக யுத்தங்களிலும் இறந்தவர்கள் அணிவருக்காகவும், உலகசமாதானத்திற்காகவும் வேண்டிக்கொள்வார்கள்.

பாப்பானவருக்குத் திருப்பட்டம்

பதினேராவது இன்னைசென்
பாப்பானவருக்கு வருகிறஜப்பா
மாதம் 7-ந்திகதியன்று முத்திப்
பேறுபெற்றபட்டம் அருளப்படு
மென்பது தற்போது விச்சயமாகி
விட்டது. இத்திருவைபவம்
சென்றஆணிமாதம் 17-ந்திகதி
யன்று நடைபெறுமென்று அப்
போதுசொல்லப்பட்டது. ஆனால்,
உலகின்சகலபகுதிகளிலுமிருந்தே
ஞேமாபுரிக்குப்போகயாத்திரைக்
கோஷ்டிகளை ஒழுங்குபண்ணத்
தக்கதாய் அதனைப் பின் போட
வேண்டுமென்றத்தீர்மானிக்கப்பட
லாயிற்று. சமீபத்திலே பரிசோத
னீண்காகக் கல்லறையிலிருந்து
வெளியேன்டுக்கப்பெற்ற இந்தப்
பாப்பானவரின் புனிதனலும்புக்க
கூடு மெழுகுகொண்டு உடலாக்
கப்பெற்று, பாப்பானவருக்குரிய
திருவல்லசிரங்கள்களித்து, தண்ணை

கத்தோலிக்க சமாச்சாரம்

தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றது.
 இந்தாடுகளில் அநேக்கோவில்
 கள் திறப்பட்டிருந்தபோதிலும்
 கிறீஸ்துவேதத்தை அழித்துவிடு
 தற்கான கம்யூனிஸ்த இயக்கம்
 தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவ
 தாக அதுதெரிவிக்கின்றது.

ஆசா. தமியன் சுவாமியார்

“குஷ்டரோகரின் அப்போஸ் தலர்”எனப் பிரஸ்தாபமாக அறி யப்படுகிறவரான ஆசா.தமியான் சுவாமியாரின் புனிதஉடலானது பெலஜியதேச மலைன்ஸ்கரிலே, அத்தேசதிருச்சபைப் பிரதமஅதி காரியான கருதினால் வான்ரேய் ஆண்ட வர் சமுகத்தில் பரிசோ தனைநிமித்தமாகச் சமீபத்தில் கல் வறையினின்றும் வெளியேலடுக் கப்படலாயிற்று. தமியான் சுவாமி யாரின் முத்திப்பேறு பெற்றபட்ட விசாரணை சம் பந் தமான அப் போஸ்தலிக்க நடவடிக்கைகளில் இது கடைசியானதாகும். இவ் விசாரணையின் ஈருந்தபரி சீலனை இனிமேல் ரேமாபுரியிலே திருச்சடங்காசார திருச்சங்கத்தால் நடத்தப்படும். கல்வறைதிறக்கப் பட்டபோது, அவரின் புனித உடலை அடக்கியிருந்த வெளிமரப் பேழை துண்டு துண்டாய்ப் போயிருக்கக் கான ப் பட்டது. இந்தப்பேழையில்தான் அவரின் உடல் மொலக்காய்தீவிலிருந்து 1936-ம் ஆண்டு பெலஜியதேச

கிறது. இது புறாக்வின்நகரைச் சேர்ந்த ஓர்சிற்பியான திரு. பிரூங் கிறெய்ன் அவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பெற்று, ஜேர்மனிதேச ஸ்ரட்காட்டகரிலே செய்துமுடிக்கப்பட்டது. இதற்கு வேண்டிய செலவை அமெரிக்கா காயப்பிரயாணவிமானக்கம்பெனிகள் மூன்று பொறுக்கலாயின.

மரச்சிலுவையின் சிறியபாடகர்கள்

பிரான்சிலும், மற்றும்பல்நாடுக
ளிலும் கோயில்களிலேதிருச்சடங்
குகளில் பாடுகிறவர் கன் மரச்
சிலுவையின் சிறிய பாடகர்கள்
என்ற சிறுவர்சங்கங்களும் இருக்
கின்றன. இவர்கள் பாடும்வேளை
களில் ஒருசிறிய மரச்சிலுவையை
ஒருநாலில்கோர்த்துக் கழுத்தில்
அணிந்துகொள்வதால் இவர்கள்
ஞக்கு இப்பெயர்வழங்கலாயிற்று.
74 நாடுகளில் இச்சங்கங்கள் உள்ளன. அவற்றில் மொத்தம் 1,32,000 பாடகர்கள் இருக்கின்றனர். இவற்றின்தலைவர் மொஞ் சிஞ்ணோர்மய்யே எனுங்குருவான் வர். அடுத்தமாதத்திலே இச்சங்கங்களின் ஆருவது சர்வதேசமகாநாடு பரீஸ்மாநகரில் நடைபெறவிருக்கிறது. இம்மகாநாட்டிற்கு 6,000 பிரதிநிதிகள் விஜயம் செய்வர். மகாநாட்டின்போது பலேதெஸ்போர் என்றமாளிகையில் ஒருபாடற்பூசையும், 'நோர்த்தாம்' ஆலயத்தில் ஒருபூசையும் கொட்டும். அதனால், ஒத்துப்பட்டு
பெற்றப்பட்டம் அருளப்பெற்றபின் அதனைவிசுவாசிகளின் பிரசித்த வணக்கத்துக்காக வைக்கக்கூடிய தாகும். இந்தப் பரிசுத்தபாப்பா வளரின் ஆட்சிகாலம் அர்ச். 10-ம் பத்திநாதரது ஆட்சிகாலத்துடன் பலவழிகளிலும் இணைந்து ஒத்துப் போவதாகும். இவர் பிரபலம் பெற்ற ஒடைஸ்கல்சி குடும்பத் தைச்சேர்ந்தவர். 1676-ம் ஆண்டு இவர் பாப்பானவராகத் தெரியப் பெற்று, 1689-ம் ஆண்டு காலஞ் சென்றூர். அர்ச். 10-ம்பத்திநாதரைப்போல ஏழைகளையும், நோயாளரையும் கருத்தாகப்பேணிப் பாதுகாத்து வந்ததையிட்டும்; ஆடம் பரமற்ற தமது ஏழையை யான வாழ்க்கையையிட்டும் தமது காலத்திலூண்டான தப்பறை களைத்திர்த்து வேதவிச வாசத் தைத் தப் பாதுகாத்து வைத்ததையிட்டும் இவர் பெருங்கீர்த்தி பெற்றார்.

ஆடி மாதம்

போதுக்கருத்து: உடற் பயிற்சி விளையாட்டுகள் கிறீஸ்துவநெறிப் படி நடைபெற்று வரும்படியாக வேண்டிக்கொள்வது.

மின்கருத்து: ஆபிரிக்காவிலே
நாஸ்திக லோகாதய ஆபத்துநின்
கும்படியாக மன்றாடிக்க கொள்
வது.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1956-ம் ஆண்டு
ஆடிமாதம் 5-ந் தேதி

தலைவர்களின் ஜக்கியம்

அன்றுசனிக்கிமுமை யாழ்ப் பாணநகரமண்டபத்திலேஅகில -இலங்கைத் தமிழாசிரியர்சங்கத் தின் ஆதரவில் நடந்தேறிய பொதுக்கூட்டத்தில்நிகழ்ந்த ஒர் சம்பவம் தமிழ்மக்கள், தமிழ்ப் பேசும்மக்கள் அனைவரது உள்ளங்களையும் கரைந்துருகப்பண்ணிக் கண்ணீர்உகுக்கச் செய்வதாகும். அஃதாவது, அச்சங்கதலைவரும், அன்றைய பொதுக்கூட்டத்துக்குத் தலைமைவகித்தவருமான திரு. வி. சுப்பையா அவர்கள் தாம் அமர்ந்திருந்த மேடையிலேயோசாஷ்டாங்கமாக விழுந்தகும்பிட்டுச் “கிங்களம் மட்டும்” சட்டத்தை எதிர்த்து நடத்தப்பட்டுவரும் போராட்டத் திலே பாரானுமன்ற அங்கத்த வர்களான தமிழ்ப்பேசும் அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்று பட்டுழைக்க வேண்டுமென்று உருக்கமாக மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டமையோகும். அவ

ரது இந்தறூருக்கமான வேண்டு கோள் சிறந் தபலனை அளித்துள்ளதென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. “வவுனியாவிற்குத் தெற்கேயுள்ள எந்தஒருதமிழனு வது சுயமரியாதையுடனும், பாது காப்புடனும் வாழ்முடியாத அவ்வளவுக்குத் தமிழரின் நிலைமை இன்று மிகமோசமாகியுள்ளது; கட்சிபேதங்களைப் பற்றி யோ, அன்றேல் தனிப்பட்டவர்களின் பெருமை களைப் பற்றி யோ பாராட்டி ப் பேச இதுதருணமன்று; எமது சரித்திரத்திலே யேறுஞ்ஞெருபோதும்ஏற்பட்டிரத மாபெரும்நெருக்கடியான இச்சந்தரப்பத்திலே அதனை எதிர்த்துச்சமாளிக்கத் தமிழர்கள் அனைவரும் கட்சிபேதங்களை மறந்துஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற வேண்டு” மென்று அவர்பரிவாகக் கேட்டுக்கொண்டமை சாலவும் பாராட்டத்தக்கதேயாகும்.

இன்று தமிழ்மக்களும், அவர்களின் தலைவர்களும் இறங்கியுள்ளது ஓர்சாதவீகப் போரிலாகும். அன்றாகுவர் கூறியது போல் “நீதியையும், நேர் மையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தவதன்மூலம் மக்களின் உள்ளங்களைக் கவருதலே மொழிப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழியல்லாது, மற்றப்படி, சனப்பிரதி நிதிகள் சபையினுள்ளே ஆட்பலத்தையும், அதற்குவெள்ளே காடைத்தனத்தையும் உபயோகிப்பதல்ல.” இந்தமொழிப்பிரச்சினைஒன்று எழுப்போய் இன்று எத்தனையோ பெரும்பிரச்சினைகளை, எவ்வளவோ பெருங்கஷ்டங்களுடன் சமாளிக்கவும் வேண்டிய ஓர்நிலைமையும் எழுந்திருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் தமிழ்த்தலைவர்கள் தங்கள் விசால நோக்கைக்

இலக்கையின் சரித்திரத்திலே
யே தமிழர்களுக்கும், தமிழ்ப்
பேசும் மக்களுக்கும் ஓர்நெருக்

சக்தியவேத பாதுகாவலன்

முதல் வெள்ளி

"வானமும், பூமியும் ஒழிந்துபோம்; என்வார்த்தைகளோ ஒழிந்து போகாது" என்று வாக்களித்தார் யேசுநாதர். மனுமகன் தாம் திருவளம் பற்றுவதெல்லாம் நிச்சயமாக நிறைவேறும் என்பதை அத்தாட்சிப்படுத்த "மெய்யாகவே மெய்யாகவே" எனத் தொடக்குவார். இவ்வித சொல் ஹருதி வேதாகமங்களுக்கு உண்டு. இதனை எவரும் ஏற்றுக்கொள்வார். மறுக்கத்துணியார். யேசுவின் போதனையைக் கேட்டோர் "இந்தமனுஷனைப்போல் ஒருபோதும் எவனும் பேசினதில்லை" என்று அதிசயப்படவில்லையா? அப்போஸ்தலரான அருள்ப்பர் வளியுறுத்துவது என்ன? "நாம் மனுஷனுடைய சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அதைப்பார்க்கி வும் சர்வேசுரனுடைய சாட்சியம் பெரிதாயிருக்கின்றதே" என்பதுதான்.

இந்தவாக்குறுதி தனிவசப்பட்ட வெளிப்படுத்துதல்களுக்கும் உண்டு. ஏற்றுக்கொள்ள — அங்கீரிக்கக் கண்டிமை இல்லை. கத்தோலிக்க திருச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளத் தடையில்லை என்று சொல்லும்போது, ஒருக்கிறீல் து வன் தனிப்பட்ட வெளிப்படுத்துதல்களைப் புறக்கணிக்கமாட்டான். அவைகளால் எய்தும் பலனிப்பெறவே பிரயாசப்படுவான். நித்தியசம்பாவனையை நிச்சயப்படுத்தும்பயனை அடைவாயாகளன்று திருஇருதயநாதர் இந்தவாக்குத்தத்தைப் பண்ணினார். மார்க்கரித் மரியம்மானுக்குத் தனி வசமாக வெளிப்படுத்திய விஷயங்களில்லை என்று, சுகலரும் நன்மைபெற வேண்டுமென மிதமிஞ்சிய நேசத்தினால் விரும்பி வாக்குப்பண்ணினார்.

“மாதத்தின் முதல்வெள்ளிக் கிழமைகளிலே தொடர்ந்து ஒன்பது கிழமைகள் திவ்விய நன்மை வாங்குகிறவர்கள் சாகும் போது ஈருந்த பச்சாத்தாப வரப்பிரசாதத்தை அடைந்துகொள்வார்கள். அவர்கள் நமது கிருபையை அடையாமலும், தேவதிரவியானு மானங்களைப் பெறுமலும் சாகமாட்டார்கள். மரணத்தருவாயில் நாம் அவர்களுக்குத் தவரூத தஞ்சமாயிருப்போம். இவையெல்லாம் சர்வவல்லபமுள்ள நமது இருதயத்தின் நேசத் தினால் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமென்று மிதமிஞ்சிய நேசத்தினால் நாம் வாக்குப்பண்ணு கிரேம்.”

எவ்வளவு ஆறுதல்அளிக்கும் வாக்கு! எவ்வளவு நம்பிக்கை ஊட்டும் வசனம்! பயத்துக்கும், தத்தளிப்புக்கும் இடமேயில்லை. ஈருந்த வரப்பிரசாதம் இருக்கும்போது சாவின்கொடுக்கு எங்கே? திருடனைப்போல் வரும் மரணத்துக்கு அச்சமேது? முதல்வெள்ளிப் பக்தியை அனுசரிக்கி றவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்களின் அந்தியவேளை அமரிக்கையானது. மரிக்கிறவர்களுக்குச் சேமமான தஞ்சமென்ற திருஇருதயநாதர் கலங்காதே என்கிறார்.

ஆகவே, முதல்வெள்ளிப் பக்தியை முறையாய் அனுசரி. பாக்கிய மான மரணத்தைத் தகரும் வரத்தை உன்சொங்த உரிமையாக்கு. கடைசிக் கதியை நிச்சயமாக்கு. எச்சரிக்கை! அன்பின் பெருக்கத்தினால் செய்த விலைமதித்தற்கரிய வாக்கைச் சுவரூபவிளங்காதே. ஒன்பது முதல்வெள்ளி பாவசங்கீர்த்தனம் செய்தாயிற்று; தேவநற்கருணை வாங்கியாயிற்று; திவ் வியழ்சை கண்டதாயிற்று—இனிமேல் எப்படியும்வாழலாம்; நெறிகேடாய் நடக்கலாம்; இரட்சணியம் கிடைக்குந்தானே.....இதுவிபரீதம். திருஇரு தயத்துக்கு நின்றை. கருமம் அப்படியல்ல. சாதாரணமுறையில் இஷ்டப் பிரசாதசீவியம் சீவிக்க, புண்ணியங்களை அனுசரிக்கப் பிரயாசப்படுகிறவனே இந்தஉரிமைக்கு உரித்தாகிறான்.

மகிழ்ச்சி பொங்கும் சிரிப்புக்கு வரவிட மகிழ்ச்சிந்றைந்த இடத்தையான். கருணை யில்லா விட்டால் உன்னை மயா மகிழ்ச்சி இருக்காது.

வெள்ளரம் ஒன்றுசேர்க்கு தியா
கஞ்செய்வார்களேயானால் லட்சி
யத்தை அடைந்துகொள்ளலாம்.
இந்த லட்சியத்தை அடையப்
பலாத்காரமல்ல, ஆனால், மெல்ல
வெனப்பாயும் தண்ணீரைப்
போன்று அமைதியாயும், பொறு
மையாயும், விழிப்பாயும், கண்
திப்பாயும் செயலாற்றுவதே
வேண்டற்பாலதாகும். ஏனை
னில், மொழி ப்ரிரச்சினையால்
ஏற்பட்டகொந்தனிப்புகள் இலகு
விலே மறைந்துவிடுமென்றும்,
மறந்துவிடப்படுமென்றும் நம்
புதைய கிடமில்லை.

காலஞ்சென்ற மகாத்மாகாந்தி
அவர்களின் புதல்வரும், “இந்துஸ்தான் ரயம்ஸ்” பத்திரிகையின் ஆசிரியருமான திரு. தேவதாஸ் காந்தி அவர்கள் கிளதினங்களின் மூலம் ஓர் ஞாயிற் ருக்கிழுமை வத்திக்கான் மாரி வகு-
சென்று பத்துநிமிஷநேரம் பரிசுத்த
பாப்பாசரின் அந்தங்கபேட்டி பெற-
லாயினர். அவர் தமதுபாரியார், மூன்று
மீண்டுமொத்தாய்ப் பேட்டிக்குச்
சென்றிருந்தார்.

● முன்னொள் அமெரிக்க ஜனதி
பதியும், சமீபத்திலே பரிசுத்தபிதாவின்
அந்தங்கபேட்டி பெற்றுள்ளவருமான
திரு. ஹரி ட்ராமன் அவர்கள் அப்
பேட்டியின் பின் ரேமைகரிலே பத
திரிகைகிருபர்களுக்கு அளித்தபேட்டி
யில் “வத்திரிக்காலூடன் அமெரிக்க
இராசியறவுகளை ஏற்படுத்தவதற்குச்
சார்பாகவே இன்னமும் நான் இருந்து
வருகிறேன் ; இந்துறவுகள் உலக
சமாதானத்துக்கு உதவுவதாகும்”
எனக்குறலாயினர்.

இவ்வருடம் நமது மேற்றிராசனத் தில் தேவஅழைத்தலின் வருடமாக வழக்கிவருகிறபடியால், குருமார், சந்தியாசர், கன்னியாஸ்திரிமார் வாக்குத் தத்தஞ்செய்து அனுசரித்துவரும் கன்னிமையையும், பூரணகற்பையும்பற்றி நமது பரிசுத்திதாவாகிய 12-ம் பத்தி நாதபாப்பானவர் எழுதிய பொதுநிருப்ததைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பிரசரித்தல் நன்மைபயக்குமென நம்புகிறோம். இத்தமிழ்ஆக்கம் வணக்வாமி வ. தீயோகுப்பிள்ளை அவர்களால், பண்டிதர் அ. சந்தியாப்பிள்ளை அவர்களுடைய உதவியோடு செய்யப்பட்டது.

“தூய கன்னிமை” என்னும் 12-ம் பத்திநாத பாப்பரசரது பொதுநிருப்பம்

முகவுரை

12-ம் பத்திநாத பாப்பானவராகிய நாம், அப்போஸ்தோவிக்க ஸ்தானத்துடன் சமாதானமும், ஒற்றுமையும் பாராட்டிவரும் நமது வங்தனைக்குரிய சகோதரர்களாக்கிய பிதாப்பிதாக்களுக்கும், முதல்வர்களுக்கும், அதிமேற்றிராணிமாருக்கும், மேற்றிராணிமாருக்கும், ஏனையிடுத்தத்திகாரிகளுக்கும் விடுக்கும் பொதுநிருப்பம்.

வந்தனைக்குரிய சகோதரரே, சுபமும் எமது அப்போஸ்தோவிக்க ஆசிர்வாதமும் உங்களுக்கு உரித்தாகுக!

ஆரம்பஉரை

தூயகன்னிமையும், தேவண்மியத்திற்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பெற்ற பூரணகற்பும் யேசுக்கிறீஸ்துநாதர் தாமஸ்தாபித்ததிருச்சபைக்கு அருளிய அரும்பெரும் செல்வங்களுள் ஒருசில என்பதற்கு ஐயமில்லை. இக்காரணத்தைமுன்னிட்டே திருச்சபைப்பிதாக்கள், நித்திய கன்னிமை கிறிஸ்துமதம் உலகிற்கு அளித்த ஓர் உன்னதகொடையென்று திடமாகக்கூறுகின்றனர். ஏனைனில், அவர்கள் பிழையின்றிக்குறிப்பிட்டபிரகாரம் “வெள்தா” என்னும் தேவதையின் அடியார்கள், பூர்வ அஞ்ஞானமதத்தினரின் கொள்கைப்படி, கன்னிமையை ஓர்குறித்தகாலம்வரையுமே அனுசரிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தனர்; பழையஏற்பாட்டிலும் கன்னிமை காக்கப்பட வேண்டுமென்று கற்பிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அது விவாகத்திற்கு அவசியமான ஆயத்தமாகவே கருதப்பட்டுவேந்தது. அன்றியும் அர்சு. அமிர்நாதர் கூறுவதுபோல, “ஜெருசலேம் தேவாலயத்திலும் கன்னியர்கள் இருந்ததாக நாம் நூல்களில் வாசிக்கின்றோம். ஆனால், அப்போஸ்தலர் (அர்சு. சின்னப்பர்) கூறுவது என்ன? பின்வரவிருந்தவற்றிற்கு முற்காட்டாய் இருக்கும் பொருட்டு “இவைகளெல்லாம் அவர்களுக்குத் திருஸ்டாந்தங்களாகச் சம்பவித்தன” (டெகாரி. 10, 11) என்கிறோர். (De Virginibus I, 3, 12.)

அப்போஸ்தலர்களுடைய காலங்தொட்டு கன்னிமையென்னும் புண்ணியமானது திருச்சபையின் பூங்காவில் உண்மையாகவே செழித்து மலர்ந்துவங்திருக்கின்றது. தியாக்கோனை பிலிப்பு என்பவருக்கு நாலுகன் னியர்கள் இருந்தார்களென்று “அப்போஸ்

தலருடையநடபடிகள்” கூறும்போது, அன்னியர்களுடையல்ல அவர்களது வாழ்க்கை நிலையையே குறிக்கின்றது. (அ. ந. 21, 9). இதற்குப்பின்னாக, அந்தியோக்கிய நகரின் மேற்றிராணியாரான அர்சு. இன்னுசியார் சிமேர்ணு நகரக் கிறிஸ்தவ சமூகத்தில் கன்னியர்கள் விதவைகளோடு கோர்ந்து ஓர்பிராதான இடம் வகித்திருந்தபடியால், அவர்களுக்கும் சபம்கூறுகின்றார் (Ep ad Smyrn, c 13). இரண்டாம் நூற்றுண்டில், கிறிஸ்து நாதரின் போதகத்தைப்பின்பற்றி 60-பது, 70-பது வயதுள்ள அநேக ஆடவரும், பெண்டிரும் தங்கள் சிறுபராயம்தொட்டு விரத்தத்துவநெறியை அனுசரிக்கிறோர்.

என்று அர்சு யுலிஸின் சான்றுபகருகின்றார் (Apol. I pro. Christ. C. 15). காலம் செல்லசெல்ல, தங்கள்கற்பைத் தேவனுக்கு கைவேத்தியம்பண்ணிய ஆடவர், பெண்டிரின் தொகை கூடி கொண்டேவந்தது. இவ்வண்ணமே நாம் “Sponsa Christi” என்னும் நமது அப்போஸ்தோவிக்க நிர்மாணத்தில் விரிவாகக் காட்டியதுபோல, அவர்கள் திருச்சபையில் கீத்துவந்த பதவியின் மேன்மையையும் தெளிவாய் அதிகரித்துக்கொண்டேவந்தது.

அன்றியும் திருச்சபைப்பிதாக்களான சிப்பிரியன், அத்தனுசியார், அமிர்நாதர், கிறிசோஸ்தோம் அருளப்பர், ஏரோணிமுவர், அகுஸ்தினூர் என்போரும் வேறுபலரும் கன்னிமையைப் புகழ்ந்து பாராட்டினர். திருச்சபைப்பிதாக்களின் இப்போதகமானது வேதபாரகர்களாலும், துறவறஆசிரியர்களாலும் பலதாற்றுண்டுகளாக விரிவாகக் கப்பட்டுள்ளது. இதன்பயனாக இப்போது விசுவாசிகள் இருபாலாரும் பூரணகற்பை மரணபரியந்தம் அனுசரித்துத் தமிழைச் சருவேசரனுக்கு அர்ப்பணம்செய்யத் தீர்மானிக்கவேர், அன்றேல், தாம் முன்னரேசெய்துகொண்டதீர்மானத்தை உறுதிப்படுத்தி, பெண்டிக்கொள்ளவே மென்மேலும் துண்டப்படுகின்றனர்.

திருச்சபையின் ஆரம்பகாலம் தொட்டு இற்றைவரையும் தமதுகற்பைச் சருவேசரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவர்களின் தொகைகளைக்கீட்டிரப்பாலதன்று. ஒருசிலர் தம் கன்னிமையைப் பழுதின்றிப்பாதுகாத்துள்ளனர்; வேறுசிலர் தம் வாழ்க்கைத்துணைவர்மறைந்தபின் எஞ்சியகாலத்தைச் சருவேசரனுக்கு அர்ப்பணம்செய்து தனிவாழ்வுநடாத்தினர்; இன்னும்சிலர் பாவவழியை விட்டு மனந்திரும்பியின் பூரணகற்பை அனுசரிக்கத் தீர்மானித்துக்கொண்டனர். இவர்களெல்லாரும் தேவான்பின்னிமித்தம் காம இச்சைகளை எஞ்சியவாழ்வில் வெறுத்துக்கட்ப்போம்என்னும் பொதுக்காணிக்கையைச் சருவேசரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துள்ளனர். சருவேசரனுக்குத் தம் கன்னிமையை அர்ப்பணம்செய்தோர், அவருடைய பலிப்பீடத்தில் இடப்பட்ட இத்தகனாப்பவையைத்திருப்பி எடுக்கவோ, அல்லது சிறிதளவும் குறைக்கவோ என்னுமல்ல, தங்கள் பரித்தியாகத்தில் உறுதியாக நிலைத்திருப்பதற்குக் கன்னிமையின் மகிழையையும், பேறுபலையைப்பற்றித் திருச்சபைப்பிதாக்கள் படிப்பித்த படிப்பினை அவர்களுக்கு ஓர் நல்லமைப்பாகவும், உதவியாகவும், ஊன்றுகோலாகவும் இருப்பதாக.

இப்பூரணகற்பானது சந்தியாச அந்தஸ்துக்குரிய ஓர் வாக்குத்தத்தின் பொருளாகவும் இருக்கின்றது. இலத்தீன் திருச்சபை ஒழுங்கின்படி, மேலானப்பட்டங்களைப் பெற்ற வேதியர்களும், உலகள்தாபனங்களின் (Secular Institutes) அங்கத்தவர்களும் இருக்கின்றனர்.

இதை அனுசரிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அன்றியும், இப்புண்ணியமானது துறவிகள்லாத விசுவாசிகள் மத்தியிலும் ஒங்கிவளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. எவ்வாறெனில், பிரசித்த சாங்கோபாங்க நிலையிற்சேராத ஆடவரும், பெண்டிரும், அயலாருக்குத் தடையின் றிச்சேவைசெய்யும்பொருட்டும், சருவேசரனுடன் இலகுவாகவும் அண்மையாகவும் ஐக்கியப்படும்பொருட்டும், விவாகத்தையும், காமாசிசைகளையும் அந்தரங்கவாக்குத்தத்தத்தினாலோ, அன்றேல் சாதாரண உறுதி மொழியனாலோ முற்றுகவெறுத்து வாழுகின்றனர்.

தங்கள் சர்வத்தையும், ஆத்துமத்தையும் சருவேசரனுக்கு எவ்விதத்திலும் அர்ப்பணம்பண்ணப்பட்டகற்பையும், வேதியரின் விரத்தத்துவத்தையும் இகழ்கின்றனர். ஆகையால், கன்னிமையின் உன்னதமகிழமையைப் படிப்பிக்கும் திருச்சபையின் போதகத்தை இப்போது விசேஷமுறையில்விளக்கிக் கத்தோவிக்கசத்தியத்தைத் தப்பறைசளிவிருந்து தெளிவாகக் கீழ்க்கண்ட உடன்நதபதவியின் கடமையெனக்கருதுகிறோம்.

ஆனால், ஒருசிலர் இவ்விஷயத்தில் வழி தவறி விவாகத்தைக் கன்னிமைக்கு மேலாகப்பாராட்டி, சருவேசரனுக்கு அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்டகற்பையும், வேதியரின் விரத்தத்துவத்தையும் இகழ்கின்றனர். ஆகையால், கன்னிமையின் உன்னதமகிழமையைப் படிப்பிக்கும் திருச்சபையின் போதகத்தை இப்போது விசேஷமுறையில்விளக்கிக் கத்தோவிக்கசத்தியத்தைத் தப்பறைசளிவிருந்து தெளிவாகக் கீழ்க்கண்ட உடன்நதபதவியின் கடமையெனக்கருதுகிறோம்.

I. திருச்சபைப்போதகம்

1. தூயகன்னிமையின் நோக்கம்

முந்தமுந்த, திருச்சபையானது கன்னிமையை ஒட்டிய தனது போதனையின் பிரதானபாகத்தைத் தனதுதிருப்பத்தாவின் உடடுகளிலிருந்தே பெற்றுக்கொண்டதென்று குறிப்பிடல் அவசியமென எண்ணுகின்றோம். ஏனைனில், விவாகஅந்தஸ்தினிக்கொல்கையைப் பொறுப்புகளையும் திவியகர்த்தர் விளக்கியபோது, அவருடையசீர்கள் அவவயிக்கக் கடமையையொன்று அவரை நோக்கி, “கணவனுக்கும், மனைவிக்குமிடையில் காரியம் இவ்விதமிருக்குமாயின, முற்றுய விவாகம் செய்யாதிருப்பது நன்று” என்றனர். இதற்கு யேசுநாதர் மாறுத்தரமாக, தம்முடைய கருத்தை வரம்பெற்றவரேயன்றி வேறெறும் விளங்கிக்கொள்ளப்படுமிடயாது என்றார். ஏனைனில், ஒருசிலர் இயற்கைக்குறையால் விவாகஞ்செய்யமுடியாது தடைப்படுகின்றனர்; வேறுசிலர் பிறரின் வலோற்காரத்தினாலும், தீவினையினாலும் தடைப்படுகின்றனர்; இன்னுஞ்சிலர் தமதுபூண்சுயாதீனத்தினாலே பரோகை இராச்சியத்தினிமித்தம் விவாகத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்கின்றனர்; “இதை ஏற்றுக்கொள்ள வல்லவன் ஏற்றுக்கொல்லப்படுவன்” (மத. 19: 10-12) என்றுக்கிறது திவியகர்த்தர் தமது உரையை முடித்தார். இவ்வாகக்கியங்களால் அவர் சர்வதோடு சம்பந்தப்பட்ட விவாகவிக்கினாங்களைப்பற்றியல்ல, ஒருவர் தன் வாழ்நாள் முழுதும் விவாகத்தையும், காம இன்பத்தையும் வெறுத்து நடப்பதாகச் செய்க்கையாய் எடுத்துக்கொள்ளும் தீர்மானத்தைப்பற்றியே பேசுகின்றார்.

கடனில்லாக் கஞ்சி

கடன் கொடுப்பதும் கூடாது, கடன்கேட்பதும்கூடாது. இது நல்ல முறைதான். ஆனால், கடன் கொடுக்காமலோ, கடன்வாங்காமலோ சில ராஸ் இருக்கமுடிவதில்லை. இப்பொழுதுள்ள பொருளா தா ரங்கிலதான் இதற்குக்காரணம். வாங்கியகடனை நானையத்துடன் திருப்பிக்கொடுத்தால் வியாபாரி முன்னேற்றமடையலாம். எத்தனையோ வியாபாரிகள் இரக்கங்காரணமாகக் கடன் கொடுத்து ஏமாங்கு கடைக்குமூடுவிழா நடத்தியிருக்கிறார்கள். “இரக்கம்காட்டு; ஆனால், ஏமாங்குபோகாதே”என்று அறிஞர்ஒருவர் சொல்லுகிறார். மனிதனுக்கு இரக்கம்வேண்டியதுதான். ஆனால், கடன் கொடுக்கும்பொழுது வியாபாரி விழிப்பாயிருக்கவேண்டும்.

இந்தக்காலத்தில் சிறுவர்முதல் பெரியோர்ச்சரூக் மக்கள் யாவரும் கடன்வாங்குவதற்குக் கொஞ்சமும் அஞ்சகிறார்களில்லை. கடன்வாங்குதல் வறியவர்க்கேயன்றிச் செல்வர்க்கும் பெருவழக்கமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. “கடனுண்டுவாழாமைகாண்டவினிதே”என்ற நீதிவாக்கியத்தை எத்தனைபேர் நினைத்துப்பார்க்கிறார்கள்? கடன்கோடலுக்கு முக்கியகாரணம் வருவாய்க்கு அதிகமாகச் செலவுசெய்தலேயாகும்.

பெரும்பாலோர் திருமணம்முதலியசடங்குகளில் பெருமையடையவேண்டுமென்பதற்காகப் பலவழிகளிலும், பலமுறைகளிலும் வருந்திக்கடன்வாங்க முயலுகின்றனர். அவ்வமயம் அறிஞர் அவர்களைத் தடுப்பாரேயாலும், அவர்கள் தாம்செய்வது நன்றான், “கடன்கொண்டு செய்வனசெய்தல் இனிதே”என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திருமணம்முதலிய நற்காரியங்களில் விருந்தினர்களுக்கும், மற்றும் தமது உற்றூர் உறவினர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் விருந்தளிப்பது இன்றியமையாததாகும். இக்காலப்பொருளாதார நிலைக்குரைற்ப விருந்தைக் கூடுமானவரை சிக்கனமான முறையில் நடத்துவது நன்றா. பொருள் வசதிகுறைவாக இருப்போர்கூடக் கடன் வாங்கி ஆடல்பாடல்முதலியவைகளுக்கும், அர்த்தமற்றமுடக்கொள்கைகளுக்கும் வீண் செலவுசெய்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே பலர் திருமணத்திற்கென்று பெரும்பொருள் சேர்த்துவைக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப்பணம் போதாதென்று திருமணசமயத்தில் கடன்வாங்கி அதையும்சேர்த்துத் திருமணநாள்று பெருந்தொகையைச் செலவழித்துவிடுகின்றார்கள். திருமணமானதும் மனமக்களும், மனமக்களின்பெற்றேருக்கும் கடன்வால்லை. ஆகவே, கடனால்வரும் தீமைகளை ஈண்டுநாம் எடுத்துக்கூறுகிறேன்.

ஒருவன் கடன்பட்டுச் செலவுசெய்து, அதனால்வரும் பெருமையைக்காட்டிலும் கடன் கொடுக்கவேண்டிய காலத்திற் கொடுக்கி யொலாது அவமானப்படாமல் இருப்பது நலம். ஆகவே, கடனால்வரும் தீமைகளை ஈண்டுத்துக்கூறுகிறேன்.

ஒருவனைக் கடன்வாங்கத்துண்டுதல், வருவாய்க்குமேற்படச் செலவுசெய்தலேயாகும். வாங்கியகடனைக் கொடுக்கவியலாத ஒருவன் கடன்வாங்குதல் மிகத்தவறு. சாதாரணமாகமக்கள் தமதுவருவாய்க்கு அதிகமாகச் செலவுநேரும்போது கடன்வாங்குகின்றனர். பொருள்வசதிகொஞ்சமாகவும், கடன் அதிகமாகவும் உடைய ஒருவனைக்காட்டிலும், கடன்கொஞ்சம்கூட இல்லாமலும், பொருள்வசதியின்றியும் இருப்பவனே மேலானவாகக் கருதப்படுகிறுன். பெரும்பான்மையோர் அதிககடன்வாங்கித் திருப்பிக்கொடுக்கியலாது நாதாரிகளாகித் தமக்குக்கடன்கொடுத்தவர்களை மோசஞ்செய்கின்றனர். இன்னும்சிலர் தமதுமனைவியரின் தாண்டுதலுக்கிணங்கி, அவர்களை ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துப் பிறகுகொஞ்சாளில் அவ்வாரணங்களையிசொத்துக்களைத் தமது மனைவியின்பேரில் பத்திரம் முதலீடு மூலமாக எழுதி வைத்துவிட்டுக் கடன்கொடுத்தவர்களை மோசஞ்செய்கின்றனர். சொத்துப் பெண்ணீன் பேரிலிருப்பதால் கொடுத்தகடனை அதிகாரத்துடன் அவர்களைக்கேட்க உரிமையில்லாதவர்களை மோசம்போகின்றனர் சிலர்.

ஒருவன் தனதுநண்பனைஅனுகித்தனது இடுக்கண்களைக்கறிக்கடன்வாங்கிறுன். அவனும் தனதுநண்பன் எவ்வாறு இனும் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுவான்னிற நம்பிக்கைகளை அவனுக்குக்கடன்கொடுக்கிறுன். கடன்வாங்கிச் செலவுசெய்துவிட்ட கொஞ்சநாட்களுக்கெல்லாம் தனக்குக்கடன்கொடுத்தன்னபனைக்காணவும் நானுகிறேன். நாள்செல்லச்செல்ல அவனுக்கும் வீதிவழியேபோகவும் அஞ்சகிறுன். கடன்கொடுத்து நாளாகிவிட்டதேயென்று நண்பன் ஆள்விட்டமைத்தால், தான்வீடிடல் இருந்துகொண்டே இல்லையென்று வந்தவனுக்குச் சொல்லும் படித்தன்மனைவியிடம் கூறி தத்தான்வீடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். பிறகு ஒருவர்க்கொருவர்மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டு, நீதிமன்றத்தில் கடன்கொடுத்தவர்வழக்குத்தொடுக்கிறார்.

கடன்வாங்கித் திருப்பிக்கொடுக்கியலாததினால்வலவோ இவ்வாறுதான் பொய்பேசுவதல்லாமல், பிறரையும் பொய்பேசுச்செய்யவும், ஆருயிர்நன்பர்களின் நேயத்தையும், மற்றுமள்ளுறவினர்களின்றவையும் இழக்கவும்நேருகின்றது. ஆகவேதான் ஆங்கிலகவின்றும், “கடன்பட்டு உண்பதைக்காட்டிலும் கடன்படாமல் பட்டினியாய்க் கிடப்பதுசாலச்சிறந்தது”என்று சொன்னார். “கடனில்லாக்கஞ்சி கால்வயிறுபோதும்”என்ற பழமொழியையும் ஈண்டுநாம் எடுத்துக்கூறுகிறோம்.

நன்றியற்ந்த ஸ்தோத்திரம்

பரிசுத்த சதாசகாயமாதாவைநம்பி, அவனின் இரக்கமுள்ள உதவியை இரந்து இப்பதனைவாளர்செய்ததினால் நான்னின்தத்காரியம் கிடைத்தது. பிரசரிக்கத் தாமதித்ததற்குமாதாவிடம் மன்னிப்புக்கோரி, நேர்த்தியின்படி இதைப்பிரசரிக்கிறேன்.

தானையடி,

நா.த.

திருச்சபையின் தருமசீலம்

— P. பெனாட்டு —

கத்தோலிக்க திருச்சபை ஏழை களைப்பற்றி எவ்விததுக்கறையும் கொள்வதே அதிக்கடையும் கொஞ்சமாகவும் கடன்வாங்குதல் மிகத்தவறு. சாதாரணமாகமக்கள் தமதுவருவாய்க்கு அதிகமாகச் செலவுநேரும்போது கடன்வாங்குகின்றனர். பொருள்வசதிகொஞ்சமாகவும், கடன் அதிகமாகவும் உடைய ஒருவனைக்காட்டிலும், கடன்கொஞ்சம்கூட இல்லாமலும், பொருள்வசதியின்றியும் இருப்பவனே மேலானவாகக் கருதப்படுகிறுன். பெரும்பான்மையோர் அதிகளேன்பது அவர்களைன்கருத்து. திருச்சபை தனவந்தர்களுக்கு உபகாரங்செய்து, ஏழை கடன்வாங்குகிறது. அவர்களைக்கிறதென் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். அவர்களின் பிறர்சினேகாலுமத்தை எவரும் சரியாக அளவிடமுடியாது.

சங். கன்னியாஸ்திரிமாரைப்பற்றி நேரிலிந்ததூருவர் கூறுவதாவது: “பம்பாயிலுள்ள அர்ச. அந்தோனி யாரின் அநாதசாலையைத் தரிசிக்கும் பேறு ஒருமறை எனக்குக்கிடைத்தது; அங்கிருந்த நோயாளரைப்பராமரி கும் மண்டபத்திற்குச் சென்றேன்; இந்தமண்டபம் திறக்கப்பட்டதும் அங்கு நான்கண்டகாட்சி எனக்கு அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியது; எங்கும் தூர்நாற்றும் விசிக்கொண்டிருந்தது; அவ்வேலை புன்னகைததும்பும் முகத்துடன் ஓர்கள்னியாஸ்திரி தோன்றினார். அவர்களீல் துநாதரின்சாயலைக் கொண்டிருப்பதை அவரது கடமையிலிருந்து நான்அறிந்துகொண்டேன்; நோயாளரின்கூக்குரல் அவர்காதுகளுக்கு இனியகீதம் போலிருந்தது; அவர்துந்பத்தில் இன்பம் அனுபவித்தாரென்றே கூறவேண்டும்; இத்தகைய போதனைப்படி ஏழைகளை நேசித்துவரை நேசியுங்கள். இக்கற்பனை மூலம் நீங்கள் எனது சீஷர்களென்பதை மற்றவர்கள் அறிவார்கள்” எனக்கு அந்தக்கற்பனையால் ஒருவரைவரை நேசிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். கிறீஸ்துநாதர் தமது போதனைப்படி ஏழைகளை நேசித்துவரை நேசியுங்கள். இக்கற்பனை மூலம் நீங்கள் எனது சீஷர்களென்பதை மற்றவர்கள் அறிவார்கள் எனக்கு அந்தத்துவரை நேசித்துவரை நேசியுங்கள். அவர்களீல் துநாதர் தீரவியங்கள் போசனத்தன்று கூறினார். நாம் எத்தகைய சீவியான்தல்தில் இருந்தபோதிலும் இருந்துகொண்டு இந்தக்கற்பனையால் ஒருவரைவரை நேசிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். கிறீஸ்துநாதர் தமது போதனைப்படி ஏழைகளை நேசித்துவரை நேசியுங்கள். அவர்களீல் துநாதர் தீரவியங்கள் போசனத்தன்று கூறினார். அவர்களீல் துநாதர் தீரவியங்களைக் கொண்டிருப்பதை அவரது கடமையிலிருந்து நான்அறிந்துகொண்டேன்; நோயாளரின்கூக்குரல் அவர்காதுகளுக்கு இனியகீதம் போலிருந்தது; அவர்துந்பத்தில் இன்பம் அனுபவித்தாரென்றே கூறவேண்டும்; இத்தகைய போதனைப்படி சங்தோஷமாகச் சுமப்பதற்கு இறைவன் எத்தகைய வரப்பிரசாதங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்” எனக்கூறி ஆச்சரியப்படுகின்றார்.

திருச்சபையின் பிறர்சினேக வேட்கை அதற்கு நிறைந்தசக்கியைக் கொடுக்கின்றது. மேற்கு ராணிமாரும், குருமாரும், கிறீஸ்துவசங்நியாசிகளும், கிறீஸ்துவப்பெருமக்களும் ஒவ்வொரு விசாரணைப்பங்கிலும் திட்டங்கள்வகுத்து ஏழை களிலும் திட்டங்களைக் கொடுத்துவர்கள். அநேக தருமசாலைகள் திருச்சபையோடு ஜக்கியமாகித் தருமக்கிருதியங்களைச் செய்துவருகின்றன. அர்ச. வின்சென்ற மேலால்சபையார் சாதித்தவைகளை அகில உலகமும் அறியும். இச்சபையாரின் ஊழியானக்கத்தவர்கள் ஏழைகளின் இல்லங்களைத்தரிசித்து அவர்களுக்கு ஆறு

அநுமைச் சகோதரங்களே !

அமெரிக்காவில் உள்ளாட்டுச் சண்டை நடந்தகாலத்தில் காயப் பட்டோரைக் கத்தோலிக்க கன்னியாஸ்திரிமார் பரா மரித்ததை ஐநூற்றிபதி விங்கன் எவ்வளவாக மதித்தாரென்றால் அவருடைய ஞாபகார்த்த கட்டிடத்தைத் திரைநீக் கஞ் செய்யுப்பு மகிழ்ச்சை ஒரு சங். கன்னியாஸ்திரிக்கே கிடைத்தது.

உள்ளாட்டு யுத்தம் முண்டபொழுது, காயப்பட்டோரையும் வியாதி பிடித்த சேவுகரையும் பராமரிக்க ஆட்கள் தேவையென்று விண்ணப்பித்தபொழுது ஐக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ள அநேக கன்னியாஸ்திரிகள் சேவைசெய்ய முன் வந்தனர். அவசரமாய் அமைத்த வைத்தியசாலைகளிலும், கப்பல்கள் படகுகளிலும் நூற்றுக்கணக்கான நேர் இப்பிறர் கிணேகதொண்டு செய்ய விரைந்தனர்.

“வைத்திய நிலையத்தின் நெருக்கமான சாலைகளில் நாம்பார்க்கக்கூடிய பல பரோபகார பிறர்கள் ஊழியங்களில் கத்தோலிக்க கன்னியாஸ்திரிமாரின் சேவையே திறமைவாய்ந்திருந்தது. அன்பையும் இரக்கத்தையும் விளக்கும் பல சிற்பசித்திரங்களைவிட, அடக்க வொடுக்கம் நிறைந்த சிஸ்றர்மார் அன்பும் அனுதாபமுங் காட்டும் அவ்லூழியம் அதிசிறப்பாயிருந்தது,” என்று தமது தினசரிக் குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறார் விங்கன்.

கன்னியாஸ்திரிமார் தங்கள் கல்விச்சாலைகளை வைத்தியசாலைகளாக மாற்றித் திருவூழியங்கெய்து வந்தனர். அவர்களைத் தரிசித்து அவர்களுக்கு உற்சாக மூட்டுவார் விங்கன். வைத்தியசாலைக்குத் தேவையானவற்றைப் பெறுவது கஷ்டமாயிருந்தால், விங்கன் நேரடியாகத் தாழே தருவிப்பார்.

இத்தகைய ஊழியத்தைப்பற்றி, தருமசாலைகளில் நோயாளரைப்பராமரித்துக் கிறீல்துவின் அன்பைப் பரப்புவதைப்பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள்.

உங்களன்புள்ளா,
அண்ண.

உண்மை

- “உண்மை உயர்வளிக்கும்.”
- “உண்மைக்கு அழிவில்லை.”
- “உண்மை வெற்றிதரும்.”
- “உண்மை நூனத்தின் உறைவிடம்.”
- “உண்மை ஓர்பெரிய தீவர்த்தி.”
- “உண்மைக்குச் சாட்சி தேவையில்லை.”
- “உண்மையின் முகம் அழகும், கம்பீரமும் உள்ளது.”
- “உண்மை தெய்வீகம் பொருந்தியது.”
- “உண்மை அழியாவிஷயங்களின் அன்னை.”
- “உண்மைபேசும் உதடுகளே விலையுயர்ந்த பவளங்கள்.”
- “உண்மையே பேசு.”

ஆனந்தக் கண்ணீர்

வகுப்புமுடிந்ததும், மணி அடித்தது. வழைமைபோலப் பாடசாலையை விட்டு வெளியே ஓடினேன். பிள்ளைகளோடு நெருங்கி, இடித்துக்கொண்டு ஒடுவதில் தான் எவ்வளவு ஆனந்தம் இருக்கிறது. எனது ஆனந்தத்தைக்கண்டு பலநாட்களாகப் பொருமைகொண்டிருந்த கல்லூன்று, அன்று என்காலில் மோதியது. முகம் நிலத்தோடு மோதவீழ்ந்தேன். புத்தகங்கள் சிதறின. தாசியும் மன்னும் அப்பிரிஞ்சுந்த என்னுடைய அழகான முகத்தைக்கண்டு, பிள்ளைகள் எல்லோரும் விழுந்து, விழுந்துசிரித்தார்கள். விழுந்தநோவு ஒருபுறமும், வெட்கம்மறு புறமுராக என்னைப் பிடுங்கித் தின்றன. தலைகுனிந்து நின்றேன்.

என்னன்பன் சிதறிக்கிடந்த புத்தகங்களை ஒவ்வொன்றுக் கடுத்துச்சேர்த்துக் கொண்டு, “மீசையில் மண்ணூட்டவில்லையோ ?” என்று என்னைப்பார்த்துக் கேட்டான். எல்லோரும் ‘கொல்’ என்று சிரித்தார்கள். என்னல் அந்த அவமான த்தைத் தாங்கமுடியவில்லை. அவனுடைய பரிகாசம் எனக்கு மிகுந்தஆத்திரத்தையும், கோபத்தையும் கிளப்பியது. ‘பளார்’ ‘பளார்’ என்று அவன் கன்னங்களில் அறைந்தேன். அவன்கையிலிருந்த எனதுபுத்தகங்களை வெடுக்கெனப் பிடுங்கிக்கொண்டு வீட்டைநோக்கி நடந்தேன். வேகமாக அறையினுள்ளே நுழைந்து, கட்டிலிற்கிடந்து அழுதேன்.

என்னுடைய இந்தமாற்றத்தைக்கவனித்த அம்மா என்னருகில்வந்து “எனப்பா, அழுகிறுய் ?” என்று அன்போடு கேட்டாள். நான் விமமிவிமிய அழத்தொடங்கினேன். அம்மா என்னை அணைத்துக்கொண்டு நடந்தவிஷயத்தை விபரமாக விசாரித்தாள். அழுகையின்

மத்தியிலே இராச என்னைக் கேவிசெய்ததை ஆத்திரத்தோடு கூறினேன்.

“இதற்காகவா அழுகிறுய் : இராசதானே உன்னைக்கேவிசெய்தான் : உன்மேல் அவன் எவ்வளவு அன்புவைத் திருக்கிறான் தெரியுமா ? இப்படிப்பட்ட அற்பவிஷயங்களையெல்லாம் மனதில் வைக்கக்கூடாது மகனே ” என்று அம்மா எனக்கு ஆறுதல்கூறினான்.

அப்படியிருந்தும் எனக்கு இராசவின் மேலிருந்தகோபம் சிறிதும் ஆறவில்லை.

மறுநாள் விடிந்தது. படுக்கையை விட்டு வெளியேவந்தேன். இராச அங்கு நின்றான். என்கண்களையே என்னல் நம்பழுதியவில்லை. ஆச் சரியத்தோடு அவனைப்பார்த்தேன். அவன்முகத்தில் அறைந்த என்கை இன்னும் வலுப்பது போல் இருந்தது. புன்னகைதவழும் முகத்தோடு அவன் என்னைப்பார்த்தான்.

“நன்பன் செய்த சிறுகேவிக்காக நீ அவனைப் பலமாக அறைந்தாய். அவன் உன் துரோகச்செய்யலை மறந்து வழக்கம் போல உன்னைப் பூசைக்கு அழைத்துப் போக வந்திருக்கின்றான். இத்தகைய புனிதமான அன்பனுக்கு நீ செய்தது. துரோகம் கொடிய துரோகம் ” என்று என்மனம் இடித்து இடித்துக் கூறியது.

என் இருக்கம் கலங்கியது. இருகண்களும்கலங்கின. “இராச ! நான் ஆத்திரத்தால் செய்தகுற்றத்தை மன்னித்து விடு ” என்று அழுதுகொண்டே அவனிடம் பொறுத்தல் கேட்டான்.

“நீ ஒருக்குற்றமும் செய்யவில்லை ஜீவா. நான்தான் மாணவர்கள் மத்தியில் வைத்து உன்னைப் பரிகாசம் செய்துவிட்டேன். நீதான் என்னை மன்னிக்க வேண்டும் ” என்றான். அன்பும் கருணை

யும் நிறைந்த இராசவின் வார்த்தைகள் என்கவலையை அதிகப்படுத்தின. நான் கலங்கி அழுதேன்.

“குழந்தைபோல் அழுதே ஜீவா. எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடு” என்று அவன் என்னைத் தேற்றினான், அவன் விழிகளிலிருந்து அன்பின் துளிகள் சிங்கினா.

இந்தக் காட்சியைப் பரவசத்தோடு பார்த்துநின்ற என்தாயாரின் கண்களி விருந்து ஆளந்தக்கண்ணீர் வழிந்தது.

— S. A.

“நசரேயனுகிய யேசு”

அர்ச. எட்மண்ட் தேவதாயை மிக நேசித்தார். ஆதவின், தேவதாய்க்குப் பிரியமான கற்புனன் னும் புண்ணியத் தையும் பத்திரமாய்ப் பாதுகாத்து வந்தார். தன்கற்பின் காவலாளியாகத் தேவ அன்னையைத் தெரிந்துகொண்டார். தேவதாயும் அவரைப் பாதுகாத்து வந்தாள். எட்மண்ட் கல்விகற்பதற் காகத் தூரமான ஒருங்கரத்துக்குப் போ யிருந்தார். ஒருநாள் எப்படியோ அவர் சிலதுஷ்டர் மத்தியில் இருக்க நேரிட்டது. அவர்கள் அசுத்தகதைகளைப் பேசத்தொடங்கினர். எட்மண்ட் உடனே எழுந்து வெளியே போய்விட்டார். தெருவில் நடந்துபோகையில் மிகவும் அழகிய ஓர்வாவிபன் தம்மை எதிர்கொண்டு வருவதைப் பார்த்தார். அந்த வாலிபனின் நெற்றியில் “நசரேயனுகிய யேசு” எனத் தங்களமுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருந்தது. “எட்மண்ட், நீ அவர்களை விட்டு வந்தமையால் நான் உன் னுடன் பேசுவதற்காக வந்தேன்” என யேசு கூறினார். பாவச்சமயத்தை எட்மண்ட் விட்டுவிலகி வந்தமையால், அவருக்குத் துணையாயிருக்கும்படி தேவதாயார் தன் மகனையே அனுப்பினான்.

குறள் கற்பித்த பாடம்

(முன்தொடர்ச்சி)

அருளானந்தம் மனங்கசிந்து கண்ணீர்சொரிந்து தான் அவன் மேற் கொண்ட பொருமையினால் அவனைப் பள்ளிக்கூடத்தால் விலக்கியதை யிட்டு மன்னிப்புக் கேட்டார்.

அதற்கு ஜோன் அவரை ஆறுதற்படுத்தி, “அன்று நீங்கள் பணங்கட்டி யிருந்தால் நான் இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்க முடியாது. இப்பொழுது ஜோர்ஜ் என்னசெய்கிறேன்?” என்று வெகு ஆர்வத்துடன் விடுவினான். “வேலையில்லாமற்தான் இருக்கிறேன்” என்று பதிலுரைத்தார் ஜோர்ஜின் தந்தையார். “என்ன! வேலையில்லாமலா?” என்று வியப்புற்றுன் ஜோன். ஜோர்ஜ் தலைகுனிந்து நின்றான். சிறிது நேரத்தின்பின் தான்புதிதாக ஆரம்பிக்கும் கம்பெனிக்கு ஒருவிகிதர் தேவையானதால் அதற்கு அவனை ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கூறினான். அருளானந்தத்தின் கண்களிலிருந்து முத்துக்கள் உதிர்ந்தன. ஜோனை அணைத்துக்கொண்டார். ஜோனின் கண்களும் பனித்தன. “ஜோன், அன்று நான் உனக்குச்செய்ய மறுத்த உதவிக்காக என்னைமன்னித்துவிடு. உன்பெருந்தன்மை என் கீழ் உணர்ச்சியில் ஆழ்த்துகிறது. உன்மையில்லாக்குக் குறள்தந்ததுபரிசு. ஆனால், அதுஎனக்குப் பாடம் படிப்பித்தது. “மிகுதியால் மிக்கவை செய்தாரை?” என்றாலுமின்படி நான் என் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, தான் பணங்கட்டுவதாகக் கூறியதலை மை ஆசிரியரைக்கூட மறுத்தேன். ஆனால், நீயோ என் கீழ் தகுதியால் வென்றாய். நல்லபாடம்! என்று தன் உள்ளத்தில் நெடுநாளாய் இருந்த உண்மையை வெளியிட்டார்.

— திரேசாரூணி சபாபதி

அறிவைத் தீட்டுங்கள்

மரியாயகம், பேரின்பாயகம், அருள்நாயகம், மதலேனுள் என்ற நால் வரும் சங்கிதம், சித்திரம், நடனம் என்ற பாடங்களைக் கற்கின்றனர்.

- பேரின்பாயகமும், அருள்நாயகமும் மாத்திரம் சித்திரத்தை விரும்புகின்றனர்.
- மரியாயகமும், பேரின்பாயகமும், மதலேனவும் மாத்திரம் நடனத்தை விரும்புகின்றனர்.
- மதலேனவும், அருள்நாயகமும் மாத்திரம் சங்கிதத்தை விரும்புகின்றனர்.

[மேலேஉள்ள மூன்று வாக்கியங்களும் கருப்பலகையில் எழுதப்பட வேண்டும்]

1. மூன்று பாடங்களையும் விரும்புகிறவர் யார்?

மரியாயகம், பேரின்பாயகம், அருள்நாயகம், மதலேனுள், ஒருவருமில்லை.

2. நடிநாட்தை விரும்பாமல் சங்கிதத்தை விரும்புகிறவர் யார்?

மரியாயகம், பேரின்பாயகம், அருள்நாயகம், மதலேனுள், ஒருவருமில்லை.

3. ஒருபாடத்தை மாத்திரம் விரும்புகிறவர் யார்?

மரியாயகம், பேரின்பாயகம், அருள்நாயகம், மதலேனுள், ஒருவருமில்லை.

4. சங்கிதத்தை விரும்பாமல் சித்திரத்தை விரும்புகிறவர் யார்?

மரியாயகம், பேரின்பாயகம், அருள்நாயகம், மதலேனுள், ஒருவருமில்லை.

என் மொழி

தேஜைப் போல இனிக்கும்—பசும் பாலைப் போலச் சுவைக்கும் கான மெல்லா மிசைக்கும்—அருங்கரும்புத் தமிழென் மொழியே

அலையைப் போலப் பரக்கும்—நல் அழுத மறிவைப் பெருக்கும் கலையை நாளும் வளர்க்கும்—சிறுகண்ணித் தமிழென் மொழியே

அழகு இனிமை, எளிமை—புகழ் அஹமதி, கனிவி, புதுமை இளமை, பெருமை படைக்கும்—மொழி இன்பத் தமிழென் மொழியே

—: விகடம் :—

அன்றன் அன்றுதான் புதிதாகப் பாடசாலைக்குச் சென்றுன். அவன் மறுபடி வீடுவந்து சௌர்ந்ததும் தாய் அவனை முத்தஞ்செய்துவிட்டு, தம்பி, பாடசாலையில் என்ன நடந்தது? என்று கேட்டாள்.

அன்றன் மறுமொழியாக: அம்மா, அங்கே “பூனை”க்கு எழுத்துக்கூட்டத் தெரியாத ஒரு அக்காச்சி வந்து என்னை எழுத்துக்கூட்டும்படி கேட்டா. நான் உடனே பூ—னை என்று எழுத்துக்கூட்டிச் சொல்லிவிட்டேன்.

* * *
நீதிபதி:— (தமக்குமுன்பாக விசாரணைக்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஓர்பெண்ணைாக்கி) உன் நுடைய வயது என்ன?

பெண்:— முப்பது ஐயா.

நீதிபதி:— கடந்த மூன்றுவருடங்களாக இந்தநீதிஸ்தலத்தில் எப்போதுபார்த்தாலும் முப்பது வயதென்றுதானே சொல்லுகின்றேயே.

பெண்:— ஆம் ஐயா, இன்றைக்கு ஒன்றும், நாளைக்கு வேறொன்றும் சொல்லுகிற வழக்கம் எனக்குக்கிடையாது.